

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

esifeltartó készletek talált fel a va-
rögöni megállásra, hogy a vonat
bb mozgásba hozatalakor az összes kon-
kerer alatt minden veszély nélkül meg-
A fittaláló tervét a közlekedési mi-
elé szándékozik terjeszteni.

Debreczeni lóversenyek.

— Első nap szept. 11. —
Ezek versenyé, 200 darab 10
arany allandij. Tav 800 méter.
Kaszkovics Miklós ur 2 é. p. k. Ked-
yanaz 2 é. sg. k. Gagó.
E. Karolyi Gyula 2 é. p. kanezaja.
E. Szóvetség 2 é. p. k. Repkény.
E. Esterházy Pál 2 éves p. k. Pa-

Staray Janos 2 é. sg. k. Kis baba.
Esterházy Miklós 2 é. sg. mén.
Apponyi Antal 2 é. sg. kanezaja.
Hadícap. 500 forint egyleti díj;
tav 3000 méter.

Zichy Béla 3 é. p. m.
Staray Janos 5 é. p. k. Dagmar.
Esterházy Miklós 3 éves p. k.

Díj 200 drb 10 frankos arany;
tav 2400 méter.

Ittuzzi Aristid 6 é. sg. m. Tallós.
Kaszkovics Erno 3 é. stp. k. Bajos.
Kaszkovics Miklós 4 é. p. k. Kédes.
Merl Hope 3 é. p. m. Vadonez.
Kanyaz 3 é. sg. m. Pista.
Zichy Béla 3 é. p. mén.
Banffy György nevzi.

Amfory Adam 5 é. sg. m. Sarga

Esterházy Pál 3 é. fek. m. Bos-

Staray Janos 5 é. sg. k. Aldona.
Esterházy 4 é. p. m. Confrater.
Ezek versenyé, első díj 70 frt,
29 frt. Jelentkezni egy órával a
t. Tav: a versenytér egyszer körül.

nap pénteken Vilmos Lajos sörösar-
beestély tartatik a Magyarai testvérek
szövetzének zene kara működése mellett.

Esk. csarnok Bpest-Köbányán.

Arak, szept. 8. Üzlet a hét elején
nyak változatlanok. Magyar tulnsuly
néhez fiatal 58—59, közép 58—
57 szedett 57—59, urasági 59—60,50,
57 könnyű 59. Az áruk kilogram-
mndók.

gyhatvan-utca 1576. számú házban
lakik: Dr. Fáy Márk orvos-
és szülész. Rendel. d. e. 9-ig, d. u.

Bpesti főzséde szeptember 9. Ezüst
es. és kir. arany frt 5 60 kr; 20
y frt 9,36 kr.

Szabó József,
szerkesztő és kiadótulajdonos.

mentettem.

egy még a 40 dik évet el
nem irt tudóveszes beteget,
a Hoff féle malária-egészségi
sörrel, kit gyógykezelés alá
vettem. A tudó már gyey-
desbe ment át — és a méj
megkeményedett. Elgyengült
állapotban többször vért és
gennyet kért hányt, ugy,
hogy már csak halálát vár-
ták. Miatán a tudó-szerve-
zetet egy kis érendbe hoz-
tam. Hoff féle maláriakészít-
ményt adtam a betegnek. A
10 dik évet után már javu-
lás mutatkozott és a 25 dik
éveg után a mellszorulás
már megszűnt, ekkor már
a Hoff féle malária-osokolá-
dét is itattam vele; látható-
lag javult a beteg és rövid
5 kila malária osokoládét, és

nyak: egész raktár új női és le-
5- és perkpöny, bunda, bujka seb-
mű-árak: vásznak, katonok, seb-
bűk, velenyek, gratlik, asztain-
é, paplanok, sifonok stb.
önfalék: csomak, cipők, képek,
hajpájkák, fgyer-és, lácsokerc egy
egy régi ezüst díszov seb.
nyak: 5000 kötet magyar, német,
ny és tudományos művek.
t minden értékesebb tárgy valamint
ári jegyek kézpénzért megvétel-

megrendelések kézpénz beküld-
méllel lelkiismeretesen eskü-
mentettem.

mentettem.

mentettem.

mentettem.

mentettem.

mentettem.

mentettem.

mentettem.

mentettem.

mentettem.

mentettem.

mentettem.

mentettem.

Előfizetési árak:
Nehelyben és postán külföve.
Egy évre 10 frt. Nagyred 2 ft 50 kr.
Fél évre 5. Egyos szám — 5.
Előfizetési pénz minden kötelemény:
16-piacos, VÖSBY-bás, földmánt a szer-
kezettségbe bérmentve külföndök.
Előfizethet helyben:
TELEGGDI K. LAJOS és ifj. OSATHY
KAROLY könyvkereskedésben s a
szerkesztőségben. Egyébütt a postainva-
talok után.

Hirdetési díj:
Ótásados petitoré 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint asztón több
labeli hirdetések, aha szeriat a
legolcsóbb árért.
Bályegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.
Nyilatkozás: megjelent költemény
minden petít sora 15 fr.
Név- vagy lémenteslendi beiktatás
késiratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyasintán káriratok nem adnak
vissza.

Az apostolok.

Debreczen, szept. 11.

Midőn az emberiség erkölcsi tekin-
tetben alászállott, midőn Izrael népe az
az egy igaz isten helyett bálványoknak
áldozva, a r a n y b o r j u k a t imádott,
született a keresztény vallás ama nagy
alkotója, kinek erkölcs tana előtt az em-
beriség meghajolt, a bálványok összeom-
lottak, s az egy igazi isten iránti tiszte-
let foglalta el az emberek szíveit.

De vajlon a legszentebb eszméknek
is nincsenek-e ellenségei? maga a kereszt-
ny vallás alkotója is nem örökös ü-
ldözösként volt-e kitéve? De mindennek
daczára, hogy az általa alapított vallást
annál biztosabban és szélesebben elter-
jesztesse, tanítványokat vett magához,
kiket megtanítván maga köré gyűjtött s
lelkükre kötötte és meghagyta nekik:
„menjetelek el széylel e világra és hirdés-
ségeket az urnak ígét” és a tanítványok
Apostol név alatt hűen felelték meg
megbízásuknak, hiszen az a keresztény
vallás oly tisztá, oly fenséges egyszerű,
hogy a legegyszerűbb ember is felfog-
hatja, s annak igazságát beismerheti, és
mégis azokivül, hogy magának az al-
kotónak keresztján kellett érte elvérznie,
az apostoloknak mily óriási szenvedések-
kel öszekötött tevékenységükbe került
annak elterjesztése.

Vajlon jut-e egyetlen keresztényen
emberek észébe ezért az apostolokat kár-
hozható? És most, midőn — nálunk hazánk-
ban — az erkölcsiség oly aláslyvedt,
midőn az arany imádása háttérbe szorít
mindent, midőn pénzért sok ember kész
eltagadni ma azt, mit tegnap ezer em-
ber előtt állított, s ma rosznak hirdetni,
mit tegnap mint jót tüntetett fel, midőn
sokan a helyett, hogy hazájukon igye-
keznének segíteni, s embertársaik javán
munkálkodni, pénzért, hivatalokért, mélt-
óságért készek embertársaikat, hazáit,
mindent idegen isteneknek áldozatul hoz-
ni. Ha most akadnak emberek, kik apos-
tolként bejárva ez országot, s a s z a
b a d s á g, t e s t t v é r i s é g, e g y e n
l ö s é g szent tanát hirdetik, a farizeu-
sok és üldözötteknek vannak kitéve.

Minden nagy eszmének vannak márt-
tyjai, de a mártýromság daczára min-
dig voltak apostolai is.

A keresztény vallás alkotója kereszt-
fára feszítésével a keresztény vallás nem
szűnt meg létezni, hanem elterjedt az
egész világon.
Az osztrák szoldjában álló magya-
rok, habár számúzték is régebben Rákó-
czit és most Kossuth Lajost, Magyarország
függetlenségének, a szabadság, test-
vériség, egyenlőség szent eszméjének eme
két lelkes bajnokát; mindig lesznek apos-
tolok, kik széylel járva e hazában Ma-
gyarország függetlenségét szabadságát
hirdetni fogják mindaddig, míg a magyar

nemzet az egyszerű, de fenséges eszmé-
től áthatva egy szívvel lélekkel nem
fogja azt visszakövetelni.

Sohasem volt az apostolokra hazánk-
nak oly nagy szüksége, mint most, a
mikor az absolutismus alkotmányos kö-
penybe burkolva uralkodik, mikor az al-
kotmányosnak csufolt képviselőtestület
az aranyborjú imádásától elvakultan min-
den lelkiismeret mardossá nélkül sza-
vazza meg azt, mit Ausztria harmadfél-
száz év óta óhajtott, s miért a magyar
nemzet harmadfélszáz év óta országgyü-
léseken szónoklalt, csatamezőn karddal,
annyi vér és emberáldozattal küzdött.

Sohasem volt apostolokra oly nagy
szüksége hazánknak, mint most, mikor
hitehagyott, lelketlen emberek hazánkat
ezredéves jogainból kifogatva, már már
Ausztria gyarmatává tették, s ez ország
lakosait idegen érdekekért vagyonai-
ból kipusztítva már már koldussá s az ellen-
állásra képtelenné tették.

Nagyon is előtt az ideje, hogy
apostolok támadjanak, kik nem gondol-
va veszélyrel, üldözöttesül, sanyaruság-
gal, szerte járván e hazában az alvó
magyar nemzetet felébreszték, s elorzott
jogait visszaszerzésére serkenték, tani-
tsák.

Az apostolok lehetnek mártirokká,
a Tiszák őket is számúzhetik, de az
eszne élni fog az idők végéig, míg nem
tökéletes győzelmet arat.

— Uj törvényjavaslatok. A kor-
mány, az összejutendó országgyűlés elé törvény ja-
vaslatot fog terjeszteni az államrendőrség szer-
vezéséről s a polgári házasságról.

Pártunk szervezkedése.

A legújabb hírek pártunk szervezkedé-
séről következőkben adjuk:

A budapesti első választókerületben
is mozgalom indult meg a függetlenségi választ-
ókörében, s legközelebb meg is fogják ala-
kítani a pártot. A pártnak már jelöltje is van
a jövő képviselő választásra dr. Schwarzer Ottó
személyében, a kinek tehetősége, függetlensége
és jellege sorakoztatja pártunk tagjait.

Székességi vármegyében a függetlenségi kör-
szándékok lakait az intelligencia. A tömör-
ülés itt is megkezdődött, és a jövő választás-
kor bizonyosan pártunkbeli lesz a város kép-
viselője.

A karczagiai s monoriak is erő-
sen szervezkednek, hogy az elbizakodás foly-
tan elvetszett kerülletet visszahússák, ami any-
nyival inkább lehetséges, mert pártunk mind-
két helyen nagyon erős.

Beregasszon is megindult a mozga-
lom. Egyelőre értekezetet lesz, melyen a teend-
ők lesznek megbeszélve.

Uj felfedezés.

Gladstone a keleti kérdés ügyében leg-
utóbb tartott „nagy”beszédében uj, még eddig
soha nem hallott felfedezést tett,

Azt mondta ugyanis, hogy a montene-
grói faj a leghősiőbb Európában!!

Ti európai nemzetek kik a szabadságról
egyszer másdot kardot fogtatok, s nem egyiz-
ben a világ bámulatát fölkellettetek; vonuljatok
hátrább, mert jönnek a birkatolvajok ez a
„hős” faj, mely szereti a rablott területeket, ha
Európa el foglalja neki!

Valóban ilyen hőbortos állítás csak Glad-
stone agrából jöhetett.
Ő és Montenegro!

Ürüljenek egymással kölcsönösen!

— A nagykövetek, válaszul a porta
által indítványozott örményországi reformokra,
együttes jegyzéket fognak átnyújtani a portának,
s abban ki fogják jelenteni, hogy a porta indít-
ványai-nak nagy részét nem helyeslik.

„Osztrák-magyar” botrány Török- országban.

— Saját tudósítónktól. —

Konstantinápoly, szept. 6.

Nem mulasztom el egy valóban megbot-
ránkoztató esetről említést tenni, melynek szin-
helye a helybeli osztrák-magyar consuluat. Ne-
vezett hivatal ezzel megint csak azt bizonyítja,
hogy eljárása mennyire tapintatlan és magatár-
tossá mennyire kihívó sok esetben, továbbá hogy
mennyire megérdemli ha az itt lakó osztrák-
magyar alattvalók róla elkeseredésel, a más
nemzetbeliek pedig megvetéssel nyilatkoznak. A
botrány esete a következő:

Körülbelül 8—10 évvel ezelőtt telepedett
itt le egy Magyarországból jövő uri ember, ki
nemzetiségét magyarnak, foglalkozására nézve
pedig ügyvédnek iktattatta be magát a consu-
latusnál. Mind utóvaléban, mind pedig ügyvédi
oklevelében L. M. de Mauer cím alatt sze-
replott, és ezen név alatt meg is kezdte itt mű-
ködését. Így ismerte őt eleinte mindenki, így
ismerte őt tudni (?) a consuluat is. Időközben
azonban kiadódott, hogy ezen egyén, ki magát
Mauer ügyvédnek adja ki, nem más, mint a
magyar hatóságok által váltohamisítás és más
gaztettek végett üldözött gróf Ráday László. Tud-
ta és tudja ezt a konsztantinápolyban mindenki,
tehát tudnia kell ezt az osztrák-magyar consu-
latusnak is. Mindezek daczára a consuluat gr.
Ráday Lászlót fel nem jelentette és a magyar
hatóságok nyomozására is kérésére ki nem szol-
gáltatta, hanem tette, mintha nevezett nem is-
merné és viszonyai előtte ismeretlenek volná-
nak. De ez nem elég. A consuluat nemcsak
hogy nem üldözi, hanem e helyett határozottan
pártfogja és támogatja a váltohamisított. — A
legzsirosabb pereket, melyek eléje kerülnek,
neki adja át, őt nevezi ki tömeggyűlésekre, ha
valami jó esődper adja elé magát, szóval,
protégálja ahol csak lehet. Természetesen, de
Mauer ügyvéd urnak mindezekért elismeréssel
kell lennie a consuluat s. ez hivatalnokai iránt.
Tetszi is ezt, a mennyire csak tolík; obéderek,
estélyekre sít, hívja meg őket; nyaralója vá-
sáros lakanyá, hol a consuluat majdnem ös-
szes hivatalnokai megfordulnak. (A főconsul ho-
lyetese gr. Leonetti már négy hónap óta vég-
kép nálá lakik!!!) Sőt, a köznyilvánulásnak
adok kifejezték, az azt állítom, hogy a consu-
latus hivatalnokai egyenes hasznót huznak
Mauer urnak pártfogásából.

Hogy mennyire alapos vagy alaptalan e
vád, szolgáljon a következő eset commentár
gyanánt:

Az én háziaszszonyom özvegy Payer Róza
(erdélyországi születésű) egy kora reggel hoz-

hat? az még inkább nem, hogy kövessem meg-
tudni lakását.

Hát arra gondoltam-e, hogy szeret-e engem
viszont? vagy csak észre is vesz-e?

Lassanként ez utóbbi részben megbizonyo-
sodtam. De már ekkor a tavaszi nap árszította-
ránk melegt.

Hetenként háromszor találkoztam vele s
nem kerülte el soha az utcát, mint én nem s
nem kerülte tekintete az enyémét, hanem
egymásba mélyedt, egymásba olvadtak azok
mint vihar előtt a gyülekező felhők, fent a ma-
gasban.

Junius volt már mikor be lettem mutatva
neki. Beazítottam vele s szerelmem nőttön nőtt.
Ekkor kezdődött bűnöm. Ekkor vetemed-
tem arra a merénylőre, melynek bevallásához
ily nagy feneket kerítettem.

Vereket irtam hozzá, neki a kedvéért.
Ő megdicarézte vereimét s én magamat,
hogy ne tartottam volna derék embernek?

Egy 14—15 éves szép lányka, még kriti-
kusnak is kedves. Az ő elismerő szavai jobban
estek nekem, boldogabbá tettek, mint az Olymp-
pon megkoszorozott hellen kiltőt, kis, de hős
nemzete tapsai s hallhatatlanó elismerése.

Nitium ir vetitum, semper capinusque ne-
gata. (csak azért is hozzá nyulunk, mert meg
van tiltva) A boldogság, melyet annak sejtlem-
enőntő, árszított lelkeben, hogy rokonszenvét
bírom, elbizakodottá tön. Ezt csak a mostani
érettebb elmém mondatja velem, hogy „rokons-
zenvét” — akkor azt hittem, hogy „szerelme-
t” s ez tett elbizakodottá, ez vitt arra a könnyel-
m lépésre, mely miatt hosszú éveken át hor-
dortam keblemben a poklot, minden künjával.

zám bekopogtat és elmondja, hogy drága ék-
szerei egy bizonyos osztrák nőnél, ki a mult
éjjelel rögtön meghalt, el vannak zálogosítva,
mikről azonban a szükséges nyújtása megvan.
Természetes, hogy én nem adhattam háziaszszony-
nyomnak jobb tanácsot, minthogy menjen azon-
al a konsuluatra és jelentse fel szintegy a ha-
lálesetet mint az ékszernek elzalogosítását is. No
de mi történt? A főconsul von Oesterreich-
er ur, de Mauer urat küldé a halotthoz, a
leltár felvételét, isten tudja mennyi sok ékszer
és készpénz találtak a magára hagyott volt,
vén uszorsón birtokában.

A consul azt válaszulja háziaszszonyomnak,
hogy majd hivatalosan fog értesítve lenni, hogy
mikor tartozik ékszerét kiváltani. A háziaszszony-
om vár, vár sokáig, végre megújna a vára-
koszt és elmen a pénzel együtt a consulhoz és
követeli ékszerét a consul azonban nem mult
végre emberhez illő módon rá kiált háziaszszony-
nyomra, kijelenti hogy a kiváltásra kitézett ter-
minus már rég lejárt és annál fogva az éksze-
rek már rég elvannak árverezve! Jaj, de az én
háziaszszonyomat elboldontani nem is oly könnyű
dolog, mint szeretne volna consul uram önön
magával azt elhittetni, sőt még a mi több, az
én háziaszszonyomnak ha egyszer megindul a
nyelve, nem hiszem, hogy volna egy angol ma-
sina, melyel azt meglehetne állítani. Az ügy-
nek tehát az lett a vége. (N. háziaszszonyom be-
bizonyította volt, hogy az árverezés nemcsak
hogy nem történt meg, de még csak kihirdetve
se volt soha!) hogy maga de Mauer ur kénte-
len volt a már már sajátjának képzelt ékszer-
ek háziaszszonyom ügyvédjének személyesen ki-
szolgálni! — Hogy a megholt uszorsónó há-
trahagyott vagyonából annak távoli rokonai ka-
tak-e valamit, vagy csak értesítve is lettek-e a
halálesetről, azt kiokoskodni az olvasó közön-
ség észre bízom!

A consuluatnak ezen valósasos törökös
eljárás módja, mint már mondtam, nagy elkes-
eredést szül az itt lakó osztrákoknál és magya-
roknál is. Különösen a magyarok szenvednek
legtöbbit a dologban, most mindenki azt veti
szemőkre, hogy hát magyar „gróf” az, a ki
ilyeténkép cselekedik, és mégis, senkisé meg akarja
ő feljelenteni. Nézetem szerint a sajátjának a fel-
adata az ilyen ügyben felszólalni és azért el-
határozom az egész esettel közöz tenni. Agyon-
hallgatás által nem használnak, de ártunk a do-
lognak, mert egyrészlőrl kitesszük a consuluat
és közvetve magyar hatóságainkat is azon ve-
szélynek, hogy a külföldiek által nem respek-
talják, más részt meg a magyar embert tesz-
szik guny és nevetés tárgyává.

K.

Ismét akadály.

A hajóhaditüntetés el van határozva, de
ez még nem jelenti, hogy tényleg foganatosít-
ják. Ilyeformra hír érkezik a diplomácia kör-
röböl.

A hatalmak annyival inkább várnak még-
mivel a porta nagyban alkudozik az albánokkal
Dulicigno átadásra egyben. A porta területi s
pénzübeli kárpótlást is ígér az albánoknak, ha
felhagynak az ellenállással.

Az albánok azonban hajthatat,
l a n o k. Hír szerint a török csapatok is meg-
igérték, hogy meg lönek az albánokra.

Van még egy nagy bökkenő, mely a ha-
talmakat a tüntetéstől visszatartja: Angol-
m u s z k a s z ö v e t s é g készül. A bécsi „Presse”
jelent ki környofont diplomáciai körírlással,
hogy a berlini, bécsi, párisi és római cabinetek-
et a legfontosabb okok indítják arra
aggodalomra, hogy Anglia és Oroszország már

Egy gyermekes ok miatt, gyermekes dacz-
ból, gyermekhez illő hevességgel megzakítottam
azt a gyenge viszonyt, mely köztünk fejlődni
kezdett.

A megbánás, még pedig kesért megbánás
nyomban követte a meggondolatlan tettet. S ha
hevességekben meggondolatlanul jártam el: ugy
a fájdalom, mely szivemet akarta szét szakítani,
egy még meggondolatlanabb tetterre birt.

Irtam neki még egyszer. Nem tudom, men-
tegettem-e tettemet? bocsánatot kértem? vagy
mindakettőt? de már most ezután a fájdalom
hozzegyenézet is járult emásodik könnyelümlő,
sőt már férfiatlan tettemért.

Azután elhagytam a várost. — Elmentem
messze, az ország másik ellenkező részébe. De
hiába igyekeztem feledni, hiába igyekeztem ki-
tápi szivemből emléket, hiába merültem bele
az élvezetek, a mulatságok eddig ismeretlen
özőnébe. A következtés az lett, hogy önmaga-
mat kezdtem megvetni, őt pedig csak nem tud-
tam feledni.

Sokan akarták s akarják ez uton orvoslani
szívük, lelkük sebt, fájdalomát . . . haj! de a
pillanatnyi eltoppantás után kétszeres erővel ujul
meg a betegség.

Erre rá jöttem én is. S végre az ész vette
át a szivétől a kormányt tetteim fölöt.
Sokat tett csillapításomra egy mende monda,
melyet róla hallottam s melyet mohón ragad-
tam meg, hogy a magas polezról, melyre szivem
emléket állította, lerántassam.

Azzal vizagáltam magamat, hogy ő is
csak leány s a leány csapodár, ingtag, mint
az asszony.

Igyeksztem magammal elhittetni, hogy ő

megegyeztek egymással, hogy kilépnek az
európai koncertből, a mire a közös tün-
tetés megtörténte után könnyen provocalhatnak
ürügyet.

Ha ezen hír valóban bizonyul, akkor a
sok huza-vona kizárásával nevezett két állam
megkezdí az akciózt, s ez olyan bonyodalmat
fog Európában felidézni, mely a legnagyobb ve-
szedelemmel fog jární.

Nagyhortobágy, szept. 9.

A hívős és jó legelőt adott nyárközép el-
multával ismét bekövetkeztek a száritó túleme-
leg napok, legelőnk ismét fogytán van, külön-
sen kevés a mező a szárazságha legelő közép
hosszán, és a halasközi járáson; ezen járáso-
ról a borjas és vén tehenekek ha van tulajdo-
nosának hova, kivánatos volna elhajtása, mert
itt mindennap alább esnek értékekben és ha az
időjárás nem változik, mibez, hogy hamar jöjjön
a jelekből itélve nincs reményem, nem csak
ezek de a fiatalabb állatok is lefognak sovány-
nyodni.

Igen gyakran szomorúság helye ez a mi
kanaháunak szeszélyes éghajlatával és tulkött
szikes talajával, mindég nagy szerencsétlenség
gazdáinknak az iteni folytonos bizonytalanság,
mert a térdig érő mező léle mellett is attól kell
rettegni, hogy vajon huzt nap mulva lesz-e mit
onni állatainknak; eddig ugyan még csak volt
menhelyre kiállítás, a belső legelő és kaszálók,
melyek közli ugyan az egyik már örökre elve-
szett, félt, hogy a másik is, a mely hortobágyi
éghajlatunknak ellenkezőjét bírva ennek né-
külözhetlen kiségitője, a mostani orvások keze
alatt az állattenyésztésnek nézve ugy körül lesz
nyírálva, hogy azok fogják legnagyobb ököllel
törtüni szeméket a kik leghangosabban kiabál-
ták a ferdenek látszó jónak előléését.

Egy mérnök és néhány napjasmos ember
foglalkozik itt most valóban nagy pusztánkon,
amint tudomásból látom lejtémez, előmunká-
latot készít pusztánkon a leendő Tisza csatorná-
nak keresztül vezetése.

A Nagyhortobágy vendéglő felromok is
elhiszik, hogy még nem tüött répszuttalások
örája, számos ács és költvés munkálkodik ja-
vításokon, végre valahára lesz alkalmas hely
a debreczeni polgár ha kijő megbujhassa az
iteni temérdek szolgárv kollektívén zenéjét és
az arcon emléket hagyó esőjait.

Az állatok egészségi állapota még most
kielégítő, az ellulhas szokatlan gyér számu, és
ennek is a már fogyó fölén levő élelem az oka,
ha esőnk nem talál lenni, aligha hosszú nem
lesz ez az egy hónap, mert csak akkor nyilik
meg az erdőnek legetelhetési időszaka, pedig
már ma is jó volna.

Dely.

Fővárosi hírek.

(Egy bariton története.) A nemzeti
színház operai igazgatósága legközelebb egy
„hires” olasz bariton szerződött vendégja-
tékra. A hires bariton ezelőtt három héttel meg-
jelent a nemzeti színháznál és kidertelt, hogy
nem lehet tölleptetni. Nemcsak azért mert hangja
nincs, hanem azért is, mert a bariton ugy szól-
ván mind a két lábára — sántított. A hires ba-
ritontól megtagadták a fölleptetést, de a hires
bariton kijelentette, hogy — felgyújtja a szin-
házat. Erre az igazgatóság 500 frank utköltés-
get adott neki, hogy utazék vissza, a honnan
jött. Tegnapi is utazott.

(Szomorú multu ember) kísérték
tegnap örök nyugalomra a kristinavárosi tem-
etőbe Dr. Heiszler Alfréd volt helytartósági fogal-
mazó, ki, mint anyai mesók, a szabadságharc
lejárása után dancians nyomorult szerepére vá-

